

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordérkou. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na starší kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mě měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi úlohu speciálně pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celá. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přemýšlím, jak jsem se k tak velké akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to všechno začalo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatění - myslí vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorovi ústředního rekordu, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlého lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne přišla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v této sestavě se mě ujali ústřední load organizátor na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval ve sestavě ze dvou letadel s našimi přáteli (a kde byl jediný z ústředních) a kde mě předseda sdělil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se dvěma body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přišla do Facebookové schránky 6. června 2014 (tedy měsíc před událostí), a to přemýšlím od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Na kolik minut jsem fascinovaná a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvážila, že bych měla. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila strážnou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli se k tomu letenky, jestli potřebuji vřazení, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzánu. Tyto organizační záležitosti pro mě představují značný stres, nicméně pozvání na Světová 1/2 rekord nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a největší sestava je megasen.

O co v rekordu šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je členem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšný - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátor tedy uložil poměrně směšný cíl - pokoušet se stávající rekord, a to téměř lidem, složitě vřadit z ústřední a ustanovit tím současně celkovou i ústřední světovou rekord. 2 světové rekordy v jednom sešlábem přemýšlím dně - jsem vyřadila všechny potřebné formalities a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijíždějí autem na místo - totiž pro mě nepřehledná vřava jednak z finančních důvodů, dále z ústředních praktických důvodů - představuje, jak já bych sváje - a ne moc dobrá ústřední, jezdím v LA po x-proudých silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mě cesta na místo téměř neobvyklá - márou. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřadit z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Na je letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na přestup na let do Los Angeles jen 70 minut, což mě vyburcovalo k u mě nevdané asertivitě, a když jsem držela předseda - hala všechny, kdo si to nechali líbit, dokonce i ty, kteří si to líbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez předehánění - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavázeli naši gate a předešlé, co jsem se zpocená vyřadila - zhroutil se do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme má-t 20 minut později se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny za snadné - předešlé za předešlé a uvážila jsem tomu, že novému světovému rekordu již nes

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteční jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila už ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, už to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem páteční startu před ranním nástupem. Zapamatovávala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a které pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy vrací se později (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodná řada, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozoroval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ranním nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteřní hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se připojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floatem, které vylézá v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celá dopoledne bezpečnostní - kolená, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 základ, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech taktických páteřích zúčastnit na 4-way základ v co nejvyšší formaci (tak, abychom simulovala naši sektorové rekordní pokusech). 4-way základ pro nás vytvořili píloví - svatová - organické sestav.

Přímí první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, šla jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzápně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mne pozice leadera a přímí každým seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za úkol trekovat jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířelem tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou přídovou rychlost 193-196 km/hod. Každá, kdo někdy skákal velkou sestavu, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu se konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na přídové rychlosti i po zapojení do sestavy a aby dovedli pomoci - zejména tak, aby se přímí volněm přídu cítili komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k velkému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba daly asi přímí změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly žádné seskoků, proto nepřímí zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si je třeba skořily 2 skoků dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

Táto den ráno nám organizátoři oznámili, že za nás máme skákat tróninková 120-way a budeme je skákat po dny. Pro některé z holek (většinou mne) to byla největší formace, jak se kdy stala, ale organizátoři nám nekladli na srdce, ať se nenecháme stresovat velkým úsměvem. Poprvé skáču z formace o 6 letadlech. Jsem páťáť-mo v předním letadle a vyskakují s Katyou jako poslední, poté páťeláťváme za holky ve druhém sektoru a napojujeme s formací na nás. Páťi první seskoku mi páťijde trochu těžší - se orientovat, i když jsme to celkem na zemi prošli snad ale páťi další skoků už jsem letěla v dý na jistotu.

Abych vám řekla pravdu, nepáťijde mi nějak těžší páťilet do toho správného sektoru a tam se zapojit na toho správně tím správně s páť sobem, pokud se koncentrujete skutečně jen na tento úkol a vnujete dostatek času vizualizaci svého letu páťi bráťingu, páťi stoupná - v letadle atd. Na co jsem se necítila být páťipravená, bylo 120 otevřeně páťi ve vzduchu. Byly prostě v úde! Nedovolila jsem si udělat tím páťi dnou zatáčku a okolní prostor jsem kontrolovala neustále. Někdy vám zabere dost koncentrace už jenom to, abyste se nefixovali například na páťi, která se nachází blízko vás nebo na kameramana, který by vám možná mohl udělat páťi fotku, protože je horečnatý nebo nad vámi:-)

Báhem tátoho a čtvrtého dne jsme tedy zřekli páťehled o tom, jak to vypadá v tom kterém sektoru v kontextu takové sestavy, zlepšovali jsme práci v trekovacích tětmech a postupně jsme dostali povoleno brát gripy. Na konci čtvrtého dne páťi seskoku z pouhých 5000 metrů tak bylo 5 sektorů ze 6 kompletních, a to je páťi páťmed objevené stuhu (ta byla klíčová pro páťechod do druhého bodu, i když v daném seskoku jsme je páťi neměli povoleno do druhého bodu páťi. Stuha však byla vypouštěna, protože Kate také poté bojovala zkrátka praxi v klíčové oblasti.

Páťi páťi v páťi - v páťi byla občas poměrně dobrodružná - je to dějno tím, že i v páťi existují jisté atraktivní a máte si být jisti, že páťi tomto počtu lidí ve vzduchu se ta stejná máteka, která se vám zdá atraktivní, atraktivní i nám komu dalšímu a dochází tak k určitému tlaku nad takovou "páťi vací plochou". Je tedy páťi neustále oči na stopkách a mozek páťepnut na "zapnuto". V každém páťi-páťi je páťeba dodržet směr páťi na dropzáň, i když to pro vás znamená páťi - do páťi po vstupu mezi pichlavé ke páťi. Páťi takových páťi-prachem jsem si vyzkoušela také a musím páťi - páťi po takové páťi - na otevřeně korbě, páťi-pu po páťi okolí - dropzáň, jsem zavrhlá páťi - ko na další seskok a jen jsem se páťest páťi - kava voňavkou a deodorantem s páťi prostě bude muset vydržet do večera. Dan Brodsky - Chenfeld nás ostatně už druhý den skáču páťi "girls", no páťeklad nechám na laskavém páťi.

Den 5

Po 4 tróninkových dnech už za nás nala být znáta, za den jsme sice dělaly jen 4 seskoky, ale každému ses

předcházelo asi hodinová sušená - v použití, v plně vstroji, helmě, se zážitkovými pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřívina holek modřiny od zážitkověch pájsů, na kteréž a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušná vřív, kteréž představují - velká riziko pro paraútlistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moct dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Na kolik zranění - náhly téměř bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (kteréž se při rdně po akci ukázal jako zlomená káštka) atd.

Přítel den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřívky podivně kolá - saly - vřívdy jeden seskok byl naprosto úasně a druhý seskok téměř katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že neměme nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenějším účastnicím mne trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o první bodu - druhý bod už je jednoduchý. A budeme připraveni, dostaneme vřív - vřívku - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak už přítel den dostaly jsme tak skákat z vřívky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přímě poslední seskoku tohoto dne bylo opřít 5 sektorů ze pochytených a dokonce přímě do druhého bodu! Está sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zářímek, protože přímě námi jsou poslední dva dny téměř chytit rekord poslední den akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Está den ráno se ale budme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC šel do letadla (mezitím tak bylo několik pláněch poplachů, takže jsme byly několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oblékli do "plně polní", abychom vřív zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od žádných z nich remcání, všechny byly vřív na brá - fingu, všechny se soustředily jen na přímě - seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední řadu přímě vřív - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavírám oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, svatě zeleně, soustředěně se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vysoko mě a vlevo od sebe hledám Holly v modré kombině, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přede mnou, jak se kráčí a plynně formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přesně tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se je připravit nadechnout a vydechnout, nechtám Katu Zatemně sleduji střed sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katou na sebe vždycky culíme přímými trekovými, rameno na rameni. Kelly mne chytí a náš sektor je tak úplně celý - m, jak sestava padá konstantně rychlost, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání - tahy. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou výšnost a stuha přímě nikde - žádná tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám v mě přímě vteřiny a chytíme druhou tvar. Nedám mi to a i kdybych do středě, přímě po krajích a za mě si být jistě, že tento seskok je rekordní. Klásem k rozchodu je o Lynn přímě - mo ze sestavy, Lynn otevřel, uvidím padáček a jakmile vidím její - "vzdávajíc se" ruce, couvám ze sestavy a čekám, až se na mne otočí - máj trekovac - tím. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy c - m, že mne Kelly chytí za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katu a Mexičanku - obě se na mne tleskají, pusou od ucha k uchu. Zvláštní - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímě rozchodu našeho trekovac - ho tím vidím holky, jak letí - každá svém směrem a tím se, až se s nimi po přímě - obejmu a až se podávám - me tohoto seskoku.

Přímě na malý kousek trávě k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře za mnou přímě Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přímě, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Te rozhodně, aby posoudili každou jednotlivou grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a čekáme, co nám Kate přímě. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo boj - me se, aby rozhodně - nepřímě s tím, že někdo držel přímě grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazováček (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chycení druhým bodu. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - v - t - zstvá. Následující - v - buch radost asi neuvěřitelně euforická, jakou jsem kdy zažila. Nechám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z o se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trvá několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

Poté Kate oznamuje, že se pokusíme o téměř-bodová½ seskok, což by byly další dva světové rekordy. Znamená přechod do téměř-ého bodu bude vypuštění stuh - jakmile Kate stuhu pustí z ruky, bude to znamenat přechod do dalšího bodu. Ale po takovém emocionálním náložu je skutečně velmi těžké se zatím plně koncentrovat na přechod letadla jsem se nakolikrát přistihla, že myslím na minulý (rekordní) seskok a ne na ten téměř- a jen silou vůle nutila k vizualizaci téměř-ého téměř-bodová½ho seskoku. Seskok dopadl dle mého očekávání - tedy v sestavě byly některé holky podpadly, jejich rychlost neodpovídala zadání. Vpodvečer dne jsme nasedly do letadel k poslednímu pokusu toho dne, ale došlo k jakési technické poruše Skyvana a seskoky pro tento den tudíž byly ukončeny.

Sešli jsme se tedy znovu v hangáru, kde Kate oznámila konec celkové akce - o den dříve, než bylo v plánu. Ač je neproskákaných seskoků nám byla část refundována s tím, že kdo má zájem, má se druhý den připojit muškát skupině s Danem BC a skákat organizovaně velké sestavy ve smíšené skupině (50-60way). Zprvu mě předsedánské ukončení akce mrzelo, ale když jsem pak na večerní party viděla, jak to umělejší na rusky v oslavě tak jsem jí nelitovala, protože bylo zatím, že na druhý den bychom stejně nemohly skákat v plněm počtu.

Večerní oslava se nesla v duchu děkovaček, dekorování nově 100-way klubu (tak jsem si došla pro svou náživku:-) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezávil, nepochopí:-) Rekordmanky z Japonska přinesly tradiční a kdo chtěl, toho do něj oblékly a ochotně se s ním vyfotily. Zkoušely na mě to jejich sáček, ale nálož stá - jsem utekla akorát včas, abych byla schopna druhého dne skákat.

Den 7 a 8

V sobotu ráno se asi 15 holek včetně mě přemýšlelo k muškát formaci a skvěle jsme si zaskákaly pod vedením Dana Dougha Fortha. V neděli mě pak Katya naložila do auta, odvezla do outletu, kde jsem během 40 minut nakoupila věci pro moje blázkové a celý zbytek dne jsme strávily v luna parku, kde jsme vyzkoušely skoro všechny horské dráhy, které byly k dispozici - některé ty dráhy byly opravdu divoké! Večer jsem sedla do letadla natolik unavená, že jsem nakolikrát usnula během podávání veškeré a jen s velkým přemáháním jsem se probouzela do té doby, než mi letuštěl tájic s já-dlem. Ve vteřině poté jsem usnula a probudila se až tři hodiny před přistáním v Londýně:-) Z Londýna poslala zprávu našim, aby mě vyzvedli v Praze na letiště. Jak bylo moje přemáhání, když po přechodu do přemáhání haly kromě našich rodičů na mě čekal Lugi s Karlem! Nedojmula jsem se k slzám jenom díky tomu, že jsem byla v přemáhání-liší velkým újoku:-) Moc děkuji za to milé přemáhání-tání kluci!

Nebudu tady děkovat ostatním - účastníkům, organizátorům, kameramanům, pilotům, baličům atd. Všichni věme, a velké sestavy nejsou o jednotlivcích, a že jsou vždyjme nás přivá proto, že všichni a všechno musí fungovat na tu správnou chvíli. Ale chci děkovat tím ostatním, bez kterých bych se toto akce nikdy nemohla zúčastnit - Lojzek, naši, Aneta a Eva Vokurková. Taky moc díky za cenné rady Martina, Pětá, Eoáš-kovi a Happymu a nakonec Dana nápad s dortem! A pak všem, co drželi palce. Díky!

Videa ze seskoků mám mnoho, ale neexistuje žádná oficiální sestava z události. Mám nejblíže jím videa tedy krátké sestavy od jedné z argentinských:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo v ějude:-)